
THE SON
FERDINANDO FREGA

DE ZOON

THE FAMILY · 13

Een vader voor wie drie woorden genoeg waren — en de ochtend, jaren na de begrafenis, waarop zijn zoon dezelfde kalmte uit zijn eigen mond hoorde komen.

Gillettenarrative heet je welkom. Je weet nog niet hoeveel geluk je hebt — je staat op het punt iets te ontvangen, en niemand heeft je er iets voor teruggevraagd. Je stapt nu mijn wereld binnen, zo dichtbij dat je het mesje kunt aanraken. Maar ik verkoop geen mesjes. Dat ene is alleen van mijn moeder. Wanneer dit voorbij is, ben je niet meer dezelfde. Dan zoek je al naar het volgende. Begin voorlopig hier. Gun jezelf dit moment.

Ik ben geboren uit mijn moeder en heb als zoon veel kans om op haar te lijken. Dat suggereert de medische literatuur tenminste, en voor één keer zie ik geen reden om het daarmee oneens te zijn.

Maar voorbij de lichamelijke kenmerken is er nog iets anders. Iets wat later komt. Het openbaart zich door de jaren heen, in de sporen die blijven, in wat we werkelijk zijn en niet in wat anderen beweren te zijn.

Identiteit begint misschien met een X-factor, maar niemand weet echt waar de genetica ophoudt en waar de menselijkheid begint. Het DNA verklaart het lichaam. Het leven verklaart de rest.

Men zegt dat intelligentie van de moeder komt. Dat klopt. Maar karakter erf je niet via formules. Het komt naar boven in gebaren, gewoonten, keuzes en stiltes. Ethiek, temperament, stijl, aanwezigheid. De onzichtbare architectuur van een mens.

En vroeg of laat zegt iemand: “Precies zijn vader.” Zichtbaar voor iedereen. Begrepen door heel weinigen.

Geen zoon is helemaal zijn vader. Geen dochter is helemaal haar moeder. We maken allemaal deel uit van een groter spel waarin de verrassingen nooit ophouden. En toch leek in mijn geval het uiteindelijke antwoord eenvoudig. Het kwam allemaal van de vader.

Die elegante man verhief nooit zijn stem. Wanneer hij sprak, klonk het bijna als een lied, een merkwaardige mengeling van Italiaans, Frans en Spaans, gedragen door slechts een handvol woorden. Drie woorden waren vaak genoeg. “Ik ben er.”

Jarenlang vonden we ze vanzelfsprekend. Toen kwam op een dag het onmogelijke. En tegenover het onmogelijke glimlachte hij en zei: “Je betaalt maar één dollar.”

Op dat moment begrepen we wie hij werkelijk was. Hij was mijn vader.

Maar dat was niet de echte openbaring. De echte openbaring kwam jaren later. Op een ochtend hoorde ik mezelf met dezelfde kalmte op een moeilijke situatie reageren. Dezelfde stilte voor het spreken. Dezelfde glimlach voor het beslissen. En even voelde het alsof hij de kamer was binnengekomen. Toen besefte ik dat hij helemaal niet was binnengekomen. Hij was nooit weggegaan.

Wat bleef er over? Een vertrouwd gezicht. Een stem met een andere klank. Een persoonlijkheid die nog altijd door de tijd heen naklinkt. Want in elk muziekstuk is de stem niet het belangrijkste. De klank is het. De klank die overleeft. De klank die een ziel draagt.

En dat was de laatste verrassing. Ik had mijn leven lang in mijn herinneringen naar mijn vader gezocht. Om dan te ontdekken dat hij al die tijd in mijn keuzes had geleefd.

Hij was alleen mijn vader. En op de een of andere manier is hij dat nog steeds.

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️